

اثر کمکاری تیروئید مادری در دوره حاملگی بر متابولیسم کربوهیدرات در زمان بلوغ در موش صحرایی نر

صالح زاهدی اصل^{۱*}، حمید فراهانی^۲، اصغر قاسمی^۱، فرزانه فرجی شهریور^۱

۱. گروه فیزیولوژی غدد، مرکز تحقیقات غدد درون‌ریز، پژوهشکده علوم عدد درون‌ریز و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران
۲. گروه فیزیولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران

دریافت: ۱۶ اردیبهشت ۸۶ پذیرش: ۲۰ شهریور ۸۷ بازبینی: ۱۹ شهریور ۸۷

چکیده

مقدمه: بسیاری از بیماری‌های شایع در بلوغ ناشی از اختلال در روند رشد داخل رحمی است. با توجه به اهمیت هورمون‌های تیروئیدی در رشد و نمو جنینی در این مطالعه اثر کمکاری تیروئید مادری در دوره حاملگی بر متابولیسم کربوهیدرات در زمان بلوغ مورد بررسی قرار گرفت.

روش‌ها: برای القاء کمکاری تیروئید در موش‌های صحرایی ماده از نوع ویستار پس از جفت‌گیری حیوانات گروه کمکار تیروئید جنینی در طول حاملگی آب حاوی بروپیل تیوراسیل (۱۰۰ ppm) و حیوانات گروه کنترل فقط آب مصرف نمودند. پس از زایمان و بالغ شدن نوزادان نر تست تحمل گلوکز وریدی انجام شد. برای انجام این تست حیوان بیهوش و کاتر داخل شریان و ورید فمورال قرار داده شد. پس از تهیه اولین نمونه شریانی در دقیقه صفر، محلول گلوکز از طریق ورید تزریق و سپس نمونه‌های شریانی در دقایق ۵، ۱۰، ۱۵، ۲۰، ۳۰ و ۶۰ تهیه شد. گلوکز با روش گلوکز اکسیداز و انسولین با روش الیزا اندازه‌گیری شد.

یافته‌ها: غلظت گلوکز در دقیقه پنجم تست تحمل گلوکز وریدی گروه کمکار تیروئیدی جنینی ($239 \pm 239/215$ میلی‌گرم در صد میلی‌لیتر) به طور معنی‌داری از گروه کنترل ($5 \pm 4/190$ میلی‌گرم در صد میلی‌لیتر) بالاتر بود ($p < 0.05$). غلظت انسولین پلاسما اختلاف معنی‌داری بین دو گروه نشان نداد. در گروه کنترل میزان مصرف آب مادران در طول حاملگی و افزایش وزن در طی نوزادی تا بلوغ بیشتر از گروه کمکار تیروئیدی جنینی بود ($p < 0.05$).

نتیجه‌گیری: عوارض کمکاری تیروئید مادران در دوران حاملگی بر متابولیسم کربوهیدرات نوزادان اینها در بلوغ اثر دارد که می‌تواند زمینه ساز ایجاد دیابت باشد.

واژه‌های کلیدی: کمکاری تیروئید مادری، متابولیسم کربوهیدرات، تست تحمل گلوکز وریدی، بلوغ، انسولین، موش صحرایی.

مقدمه

هورمون‌های تیروئیدی اثرات مهمی در عملکرد سلول‌های اندوتیال عروق، سیستم‌های آندوکرین، قلبی-ریوی، تولید مثل، استخوان، عروق و عضلات دارند [۱۵، ۱۷، ۲۶، ۴۹]. اثرات آنها بر روی سیستم اعصاب نیز نشان داده شده است [۲، ۳۵، ۳۹].

علاوه اثرات این هورمون‌ها، در طول دوره حاملگی و نوزادی بر رشد و تمایز سلولی و یکپارچگی بافت‌ها در دوره جنینی نیز مشخص شده است [۱۲، ۱۸، ۳۱، ۳۸]. همچنین این هورمون‌ها در تنظیم متابولیسم بدن، کنترل حرارت و مصرف چربی نقش مهمی دارند [۲۵]. اثر آنها بر روی متابولیسم گلوکز و بیان حامل گلوکز نیز نشان داده شده است [۵، ۶، ۸، ۳۸]. در سال‌های اخیر مشخص شده که مهمترین عوامل موثر بر روند رشد و نمو بافت‌ها در دوره جنینی، عوامل وراثتی-محیطی، تغذیه و عوامل

zahedi@endocrine.ac.ir
www.phypha.ir/ppj

* نویسنده مسئول مکاتبات:
وبگاه مجله: